

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724202558
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8724202558.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v právnej veci žalobcu Ing. J. Z., Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v Q., na ul. D. č. X, proti žalovanej Bc. R. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v Y., na ul. V. č. XX, o obnovu konania s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 07.07.2025 č. k. 12C/52/2024-142, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalovanej sa priznáva proti žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým uznesením žalobu na obnovu konania odmietol a vyslovil, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca sa podanou žalobou domáha obnovy konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/37/2019.

3. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má slúžiť k tomu, aby mohol byť znovu prejednaný právoplatne skončený spor, alebo iná právna vec, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie vo veci samej z hľadiska správnosti a úplnosti skutkových zistení a skutkových záverov nemôže obstáť. Prostredníctvom obnovy konania možno dosiahnuť nápravy vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (teraz § 397 C.s.p.). Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p., avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/98/2011 zo dňa 11.08.2011). Na uplatnenie obnovy konania musia byť dané osobitné dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí

byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch. Možno nimi napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania.

4. Dôvodom prípustnosti obnovy konania je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať tieto podmienky: a) skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 400 C.s.p. bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Pri rozhodnutiach, ktorých existencia bude dôvodom obnovy konania, pôjde o dve skupiny rozhodnutí. Jednak to budú rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že reálne existovali, a jednak rozhodnutia nové, také, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí veci. Ďalším dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania. To len podčiarkuje celkovú koncepciu účinkov rozhodnutí podľa C.s.p. inter partes. Zároveň skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. S touto podmienkou súvisí aj ďalšia podmienka prípustnosti žaloby na obnovu konania a to, že stranou oprávnenou podať žalobu na obnovu konania je len strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania. V žiadnom prípade však povolenie obnovy konania neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej v novom obnovenom konaní, čo znamená, že ak súd aj obnovu konania povolí na základe pravdepodobne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci, výsledky konkrétneho konania môžu tento pôvodný procesný predpoklad vyvrátiť a súd nemusí vyhovieť samotnému žalobnému návrhu po povolení obnovy konania.

5. Účelom právnej regulácie obnovy konania je vytvorenie právnej možnosti procesným stranám pre opätovné prerokovanie veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté a to za súčasného splnenia zákonom vymedzených podmienok. Nová právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa, aby súd bez ďalšieho prejednanía žaloby na obnovu konania túto odmietol v prípade, že z obsahu žaloby už „na prvý pohľad“ (zjavne) vyplýva, že je nedôvodná (t.j. nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 C.s.p.).

6. Po dôkladnom preskúmaní obsahu žaloby na obnovu konania, včasnosti jej podania, ako aj dôvodov, ktoré v nej boli vedené, súd prvej inštancie po starostlivom posúdení všetkých okolností dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná.

7. V konaní, ktorého obnovu žalobca navrhuje rozhodol Okresný súd Poprad rozsudkom sp. zn. 21C/37/2019 zo dňa 23.05.2022, právoplatným dňa 03.03.2023 tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd v tejto súvislosti uvádza, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok nemôže nahradiť a ani nenahrádza riadne ani mimoriadne opravné prostriedky. Žalobca v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/37/2019 podal voči rozsudku sp. zn. 21C/37/2019 zo dňa 23.05.2022 odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 3Co/45/2022 zo dňa 01.02.2023, tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobca podal voči predmetnému rozhodnutiu dovolanie. Mimoriadny opravný prostriedok obnova konania predstavuje len výnimku zo zásady nezmeniteľného právoplatného rozhodnutia a jej uplatnenie a prípustnosť je obmedzená. Konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, a to konanie o obnovu konania nie je v tomto prípade možné, nakoľko žalobca v konaní podal riadny a aj mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno dosiahnuť zmenu pôvodného rozhodnutia. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obnova konania nenahrádza iné opravné prostriedky, ktoré žalobca v konaní využil.

8. Žalobca v žalobe na obnovu konania zároveň nevymedzil taký dôvod, ktorý by zakladal dôvodnosť podania takejto žaloby na obnovu konania, a preto žaloba na obnovu konania musela byť v zmysle ust. § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. odmietnutá ako zjavne nedôvodná. Z obsahu žaloby bolo možné vyvodiť, že neboli dané dôvody na jej podanie v zmysle ust. § 397 C.s.p. Žalobcom predložené dôkazy nespĺňajú podmienky na podanie žaloby na obnovu konania podľa ust. § 397 C.s.p. Listinný dôkaz, a to kópia úvodnej a záverečnej časti knihy Doc. JUDr. D. I. z roku 1991 nie je dôkaz, o ktorom by žalobca nevedel. Predmetný listinný dôkaz mohol žalobca použiť v pôvodnom konaní, pričom tento, aj ostatné listinné dôkazy predložené žalobcom nie sú spôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Listinné dôkazy predložené žalobcom nie sú skutočne rozhodujúce, ani zásadného charakteru, nie sú schopné privodiť podstatnú zmenu pôvodného rozhodnutia. Zároveň tvrdenie žalobcu, že žalovaná v konaní niečo neurobila, nie je dôkaz, ktorý by mal byť v prospech žalobcu.

9. Výrok o trovách bol odvolený ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, ktorá síce bola v konaní úspešná, náhrada trov konania priznaná nebola, nakoľko žalovanej žiadne trovy súvisiace s týmto konaním nevznikli.

10. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť na nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pokiaľ rozhodnutie nemá základné atribúty ako odôvodnenie právnych argumentov súdu, konzistenciu a logickú štruktúru, tak sa stáva nepreskúmateľným. Arbitrárne odôvodnenie je zásah súdu do práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie.

11. Vo veci sa neskúmal konflikt medzi žalobou na obnovu konania a už podaným dovolaním, o ktorom ešte nie je rozhodnuté. Tento konflikt nebol nijako vysvetlený. Stalo sa to napriek tomu, že od roku 2017 ide o notoricky súdmi a zákonodarcom nevyriešený procesný postup v prípade kolízie mimoriadnych opravných prostriedkov.

12. Prvoinštančný súd neposudzoval kolíziu opravných prostriedkov, nijako nevysvetlil ako táto kolízia vplýva na zákonnosť jeho postupu, právne nesprávne posúdil význam nového dôkazu zo dňa 28.05.2024, ale aj napriek tomu rozhodol v neprospech žalobcu. Taký postup sa javí ako účelový. Hlavne bagatelizovanie významu nového dôkazu zo dňa 28.05.2024 bez riadneho zdôvodnenia je v neprospech žalobcu a v prospech žalovanej, čo zjavne narušuje princíp rovnosti strán, kedy súd toleruje žalovanej nelegálny postup napriek tomu, že žalovaná mala dostatok času a možností zvoliť si zákonný postup na ochranu svojich práv, v tomto prípade podať písomnú sťažnosť, aby existovala písomná stopa, tak ako Zákon o sťažnostiach a vnútorné predpisy vyžadujú.

13. Súd prvej inštancie svoju argumentáciu zamerl hlavne iba na dôkaz monografie D. I. napriek tomu, že dôkaz nebol hlavným dôkazom na obnovu konania. Žalobca má právo v rámci procesného útoku predkladať aj iné dôkazy ako dôkazy, ktoré sú nové v zmysle splnenia prísnych podmienok na podanie žaloby na obnovu konania. Tento dôkaz mal súdu preukázať pomery na Univerzite Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, kde podnet študentky sa zámerne vybavoval metódami, tak ako ich presne a výstižne opísal bývalý zamestnanec UPJŠ Doc. JUDr. D. I.. Tu netreba zatvárať oči pred totalitnými praktikami, ktoré prežívajú na Univerzite Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach a v podstate aj v celej tejto „demokratickej“ spoločnosti. Pamäti Doc. D. I. sú dôležité pre pochopenie správania samotnej žalovanej, ako aj pre rozhodovanie Okresného súdu Poprad, ktorý rozhodoval a rozhoduje v tejto veci čisto formálne bez akejkoľvek znalosti rozhodujúcich skutkových okolností, ktoré žalovaná pred súdom vedome tajila a v podstate nič z toho, čo tvrdila nepreukázala, bez pochybností, ako to bolo naozaj, lebo aj ona si bola vedomá, že zamestnávateľ žalobcu vedome nezanechal žiadne listiny a záznamy o svojej činnosti, presne tak ako to uviedol Doc. D. I. a aj vysvetlil prečo sa to tak robí.

14. Absencia zrozumiteľného vysvetlenia prečo listina zo dňa 28.05.2024 nie je relevantná pre obnovu konania, je zásahom do ústavných a ľudských práv žalobcu. Žalobca novým dôkazom, a to listinou zo dňa 28.05.2024 preukázal, že sa nejedná iba o formalitu, či bola alebo nebola podaná sťažnosť, ale že ide o hmotnoprávnu podmienku, či vôbec existovala nejaká sťažnosť študentky. Podľa tohto nového dôkazu sťažnosť študentky v roku 2017 vôbec neexistovala. Vedenie UPJŠ malo povinnosť upozorniť študentku, aby najneskôr dňa 17.02.2017 svoje podanie podala písomne, čo bola otázka iba desiatich minút. Žalovaná pri domáhaní sa svojich práv mala postupovať tak, aby postupovala legálne a zároveň, aby boli zaručené práva žalobcu, aby žalobca poznal sťažnosť žalovanej a vedel si uplatniť svoje práva voči obvineniu pred zamestnávateľom. Nová listina preukazuje, že pôvodný skutkový stav viedol Okresný súd Poprad k záveru, že žalovaná mala právo konať tak ako konala, aby dosiahla rovnosť práv. Avšak nový skutkový stav ukazuje, že Okresný súd Poprad z neznalosti skutkového stavu priznal viac práv žalovanej, ktoré žalovaná vôbec nemala, lebo jej sťažnosť ako hmotnoprávna podmienka na uplatnenie jej práva vôbec neexistovala. Ide o zásadnú zmenu skutkového stavu a dôkaz o tom, že pôvodné rozhodnutie Okresného súdu Poprad bolo vydané na základe nesprávne zisteného skutkového stavu Okresným súdom Poprad, ktorý konal čisto formálne s tým, že nemal snahu

poznať skutkové okolnosti tak ako sa skutočne stali. Sťažnosť ako taká neexistovala a rektor legálne nemôže konať o sťažnosti, ktorá neexistuje. Ide o dôkaz, že žalovaná sa svojím konaním nemohla nijako domôcť legálneho riešenia jej situácie u zamestnávateľa, ktorý postupoval zjavne nelegálne v rozpore so Zákonom o sťažnostiach a vlastnými vnútornými predpismi. Nový dôkaz zo dňa 28.05.2024 preukazuje, že nielen žalovaná, ale aj zamestnávateľ žalobcu konali nelegálne, t.j. žalovaná a zamestnávateľ vytvorili právne prekážky na aplikáciu práva žalovanej spoločne a spoločne tieto subjekty nelegálnym konaním zasiahli do práv žalobcu, ktorý do dnešného dňa nevie, čo sa skutočne odohralo dňa 17.02.2017 a predmetný počítačový súbor SMS správ nikdy nevidel.

15. Žalovaná navrhla uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

16. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

17. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

18. Pokiaľ ide o námietky žalobcu o porušení jeho práva na spravodlivý proces, s týmito nie je možné sa stotožniť.

19. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom odmietnutia spravodlivosti.

20. Na rokovaní Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré sa uskutočnilo 03. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p.“.

21. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, je potrebné považovať za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napr. vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém, prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok justičný omyl.

22. Je nevyhnutné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

23. Odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

24. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky

poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, prebral a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Pod procesným postupom sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

25. Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy a v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú dôkaznú zákonnú silu (článok 15 Základných princíпов Civilného sporového poriadku). Rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 C.s.p.) a nie strán sporu.

26. Okrem základných princíпов je hodnotenie dôkazov upravené v ust. § 191 C.s.p. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

27. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

28. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany sporu. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočnosti významných z hľadiska hmotného práva.

29. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, žalobcom podaná žaloba na obnovu konania sa opierala o ust. § 397 písm. a) C.s.p. Vychádzajúc z tohto ustanovenia proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

30. Vychádzajúc z vyššie uvedeného ustanovenia základným predpokladom prípustnosti žaloby na obnovu konania nie je len existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov týkajúcich sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, ale aj to, že môžu pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

31. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vecí, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa ust. § 397 C.s.p. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd, je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, avšak v pôvodnom konaní nimi navrhol vykonať dokazovanie.

32. Čo sa týka listinného dôkazu predloženého žalobcom vo forme kópie úvodnej a záverečnej časti knihy Doc. JUDr. D. I. z roku 1991, tento vôbec nemožno považovať za dôkaz, ktorý žalobca nemohol použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny a navyše publikácia z roku 1991 nemohla privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou v tejto publikácii ani objektívne riešený byť nemohol.

33. Rovnako ďalší listinný dôkaz, ktorým bola listina zo dňa 28.05.2024, nemal spôsobilosť privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie v pôvodnom konaní. Týmto listinným dôkazom mala byť preukázaná neexistencia písomnej sťažnosti žalovanej. Táto skutočnosť v pôvodnom konaní sporná nebola a teda žalovaná žiadnu sťažnosť v písomnej forme na žalobcu nepodávala.

34. Vo vzťahu k otázke kolízie mimoriadnych opravných prostriedkov, a to žaloby na obnovu konania a dovolania, je potrebné zdôrazniť, že podané dovolanie zo strany žalobcu v zásade vplyv na právoplatnosť rozhodnutia nemá. Možnosť odloženia právoplatnosti rozhodnutia je právne upravená v ust. § 444 ods. 2 C.s.p. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa; ust. § 230 tým nie je dotknuté.

35. Nová právna úprava zaviedla možnosť odložiť aj právne účinky vo forme právoplatnosti napádaného rozhodnutia. Ak sa dovolaním napáda rozhodnutie, ktoré neustanovuje povinnosť splniť (typicky určovacie rozsudky), súd môže na návrh odložiť právne účinky tohto rozhodnutia, teda účinky záväznosti (materiálnej stránky právoplatnosti) napádaného rozhodnutia.

36. Žalobca vo svojom opravnom prostriedku ani len netvrdí, že v dôsledku ním podaného dovolania vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/37/2019 došlo k odloženiu právoplatnosti rozhodnutia. Za takejto situácie rozhodnutie vydané v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/37/2019 má i naďalej charakter rozhodnutia právoplatného, a preto nič nebránilo prvoinštančnému súdu rozhodnúť o žalobe žalobcu na obnovu konania vo veci 21C/37/2019, nakoľko na charaktere rozsudku ako právoplatného vydaného v uvedenom konaní sa nič nezmenilo ani po podaní dovolania zo strany žalobcu.

37. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. uznesenie ako vecne správne potvrdil.

38. Zároveň v odvolacom konaní úspešnej žalovanej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 % v súlade s ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

39. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).